

[Aksel Larsen.]

højttærende formand om, at afstemningen af § 1 må blive delt, således at der bliver speciel afstemning om punkt 3.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg takker for den velvillige behandling, lovforslaget har været genstand for. Jeg kan naturligvis ikke rette denne tak til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men kun til de øvrige ordførere.

Der er rettet nogle spørgsmål til mig, bl. a. stillede det ærede medlem hr. Tholstrup mig et spørgsmål vedrørende oliefyling, og jeg kan herom sige, at det bliver undersøgt, hvilke muligheder vi har på dette område.

Spørgsmålet om brændselssituationen giver mig anledning til at svare på de spørgsmål, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) stillede til mig under debatten om loven vedrørende fremskaffelse af indenlandsk brændsel forleden dag.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Slagelse) spurgte da, om der kunne siges noget om mulighederne for importen af fast brændsel for den kommende fyringssæson. Jeg er ganske enig med det ærede medlem om, at det ved bedømmelsen af, i hvilket omfang man skal iværksætte produktion af indenlandsk brændsel, er af stor betydning at vide noget om, hvorledes udsigterne for importen af udenlandsk brændsel bedømmes, og jeg skal på dette område, så godt jeg formår med de usikre oplysninger, vi i øjeblikket har, fremsætte en udtalelse herom.

På grundlag af de oplysninger, vi har fra kulforbrugende virksomheder: elektricitetsværker, gasværker, jernbaner, skibsfarten og industrien, skønner man, at de pågældende virksomheder indenfor kalenderåret 1951 vil have et forbrug af ca. 4,4 mill. t kul. Dette forbrug er noget større end forbruget i 1950, men forøgelsen er formentlig ikke mere end ca. 10 pct., og det svarer meget godt til den gode beskæftigelse, vi har her i landet.

Til opvarmningsformål regner man med et forbrug på ca. 2 mill. t koks, hvilket svarer nogenlunde til forbruget i 1950.

Med hensyn til mulighederne for at dække de opgjorte forbrugsmængder ved tilførsler af udenlandsk brændsel skal jeg omtale de aftaler, vi i øjeblikket har på dette område.

Ved den i november måned forrige år indgåede aftale med Polen er der kontraheret om en tilførsel af kul her til landet i tiden indtil udgangen af oktober måned 1951 på ialt 2 mill. t, og man kan efter de erfaringer, man hidtil har gjort, næppe regne med, at den samlede tilførsel fra Polen i hele kalen-

deråret bliver væsentligt større. For Vesttysklands vedkommende blev der ved den i oktober måned f. å. truffede aftale tilsagt os et kontingent på 300 000 t kul og 900 000 t koks med en tilføjelse om, at man ville stræbe efter at forøge leverancen til 350 000 t kul og 1 250 000 t koks. Med den skærpelse af brændselssituationen, som er indtrådt i Vesteuropa i de sidste 3—4 måneder, må man vist desværre se i øjnene, at der næppe bliver tale om at øge mængden udover det som minimum tilsagte kvantum. Når vi tager i betragtning, at der allerede har fundet leverancer sted efter de tyske kontrakter i november-december måned f. å., og samtidig også tager i betragtning, at der skulle være visse chancer for leveringer i november-december 1951, kan man måske for kalenderåret 1951 regne med tilførsler af 350 000 t kul og 900 000 t koks fra Vesttyskland.

For Englands vedkommende ligger forholdene således, at vi for året 1950 havde indgået kontrakter om levering af 2 mill. t kul og ca. 1 mill. t koks. Heraf resterer 300 000 t kul og ca. 60 000 t koks, som englænderne har erklæret sig villige til at levere i indeværende år, og levering af en del af restancerne har fundet sted, men vi kan næppe vente, at samtlige restancer bliver leveret før i andet kvartal d. å. I det hele taget ligger tilførselsforholdene fra England med hensyn til brændsel noget usikkert, og jeg skal derfor ikke i dette øjeblik komme nærmere ind på det.

Men sådan som hele situationen ligger, er det klart, at det er af stor betydning for hele landets brændselssituation, og her tænker jeg såvel på elektricitetsværkerne og industriens og håndværkets forbrug som også på husholdningsforbruget, at man gør det mest mulige for at sætte en passende indenlandsk produktion af såvel brunkul som tørv i gang, og at forbrugerne indretter sig på i videst muligt omfang at anvende indenlandsk brændsel i indeværende fyringssæson.

Det ærede medlem hr. Tholstrup ville ikke tage stilling til vareforsyningsloven, før jeg havde redegjort for regeringens stilling til opfyldelsen af OEEC-aftalen, og her tænkes der vel særlig på liberaliseringsspørgsmålet. Jeg kan i så henseende henvisse til den tale, jeg holdt her i tinget den 7. februar, da vareforsyningsloven blev fremsat, men jeg skal gerne på den givne foranledning uddybe spørgsmålet noget nærmere.

Som man ved, blev det besluttet, at de lande, der deltager i det vesteuropæiske samarbejde, skulle foretage en liberalisering fra den 4. oktober 1950 på 60 pct. af deres import for privat regning i 1948 fra andre